

مقایسه اثربخشی مدل شناختی ویتال و توقف فکر، در بیماران مبتلا به اختلال وسوسات فکری

حسین قمری گیوی^۱

هاجر رضایی^۲

نعمت محمدی پورریک^۳

مقصود نادر پیله رود^۴

تاریخ پذیرش: ۹۱/۹/۶

تاریخ وصول: ۹۱/۷/۱۸

چکیده

زمینه: افکار مزاحم و رخده کننده از ویژگی‌های افراد مبتلا به وسوساتی است. آنها با افکاری مانند کمال گرایی و عدم تحمل ابهام در گیرند. اهداف: هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی درمان شناختی ویتال و روش توقف فکر در بیماران مبتلا به وسوسات فکری می‌باشد. روش پژوهش: این پژوهش یک طرح آزمایشی گسترش یافته با پیش‌آزمون - پس آزمون چندگروهی است. به این منظور از میان افراد مراجعه کننده به مرکزیابینی، بیمارستان‌ها، مطب‌های خصوصی و مرکز مشاوره شهرستان بوکان، ۴۵ بیمار مبتلا به وسوسات فکری به طور تصادفی انتخاب و به صورت تصادفی، در سه گروه (درمان شناختی ویتال، درمان رفتاری توقف فکر و گروه کنترل) قرار گرفتند و دو گروه آزمایش، ۸ جلسه مداخله درمانی دریافت کرده و شرکت کنندگان قبل و بعد از مداخلات درمانی به سه پرسشنامه بیل-براؤن، بلا تکلیفی و کمال گرایی پاسخ دادند. یافته‌ها: نتایج تحلیل واریانس چند متغیره نشان داد که هر دو روش درمانی در کاهش علایم وسوساتی مؤثر بوده، ولی روش شناختی ویتال مؤثرتر از روش

-
- ۱- دانشیار گروه روان‌شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه محقق اردبیلی (نویسنده مسئول)
۲- کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل.
۳- کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه محقق اردبیلی.
۴- دانشجوی کارشناسی ارشد روان‌شناسی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی.

توقف فکر می‌باشد. نتیجه‌گیری: نتایج پژوهش حاضر اهمیت درمان‌های شناختی را در مقایسه با درمان‌های رفتاری در کاهش علایم بیماران وسوسی بیش از پیش آشکار می‌سازد.

کلیدواژه‌ها: وسوس فکری، درمان شناختی ویتل، توقف فکر، بلاتکلیفی، کمال گرایی.

مقدمه

افکار مزاحم^۱ و رخنه کننده از خصوصیات اصلی انواع مختلفی از اختلالات اضطرابی از جمله اختلال وسوس فکری-عملی^۲ (OCD)، اختلال اضطراب منتشر و اختلال استرس پس از سانحه^۳ است. این گونه افکار در اختلالاتی چون افسردگی و خود بیمارانگاری نیز مشاهده می‌شوند (ولز و دیوبز^۴، ۱۹۹۴).

وسوس‌های فکری^۵، عقاید، افکار، تکانه‌ها یا تصاویر ذهنی پایداری هستند که مزاحم و نامناسب بوده و به اضطراب یا پریشانی آشکار در فرد منجر می‌شوند. کیفیت مزاحم و نامناسب وسوس‌های فکری تحت عنوان «خود ناهمخوان»^۶ ذکر می‌شوند و این پدیده حاکی از آن است که فرد با محتوای وسوس فکری خود، بیگانه بوده و آن را تحت کنترل خود نمی‌داند و از نوع اندیشه‌ای نیست که او انتظار دارد، ولی با این حال فرد قادر به تشخیص این نکته است که وسوس‌های فکری محصول ذهن خود او هستند و از خارج به وی تحمیل نمی‌شوند (انجمان روانپزشکی آمریکا^۷، ۲۰۰۰). متدائل ترین وسوس‌های فکری عبارتند از: افکار مکرر درباره

1. intrusive thoughts
2. obsessive compulsive disorder(OCD)
3. Post Traumatic Stress Disorder.
4. Wells & Davies
5. obsessions
6. ego- dystonic
7. American psychiatric association(APA)

آلودگی، تردیدهای مکرر، لزوم قرار گرفتن اشیاء با یک نظم خاص، تکانه‌های پرخاشگرانه یا زننده و تصویرسازی ذهنی جنسی (انجمن روانپژوهی آمریکا، ۲۰۰۰).

تاکنون نظریه‌های گوناگونی مانند نظریه‌های زیست‌شناختی، روان‌پویشی، روانی-اجتماعی، شناختی، رفتاری و شناختی- رفتاری در صدد تبیین و ارائه الگوی درمانی این اختلال بوده‌اند. نظریه نسبتاً جدید و امیدبخش در تبیین و درمان اختلال وسواسی- اجباری، در چارچوب رویکرد روان‌شناختی، نظریه رفتار درمانی شناختی^۱ (CBT) می‌باشد.

نظریات شناختی افکار وسواسی (Salkovskis^۲، ۱۹۹۸) معتقد‌نند که شناخت‌های مرتبط با ارزیابی‌ها و عقاید غلط در رشد و تداوم اختلال وسواس فکری-عملی، تعیین کننده هستند. در این زمینه می‌توان به مدل‌های درمان شناختی کار (۱۹۷۴)، به نقل از گریسون و همکاران، (۱۳۸۲)، مدل شناختی مک‌فال و ولزهایم (۱۹۷۴)، به نقل از گریسون و همکاران، (۱۳۸۲) و مدل شناختی ویتال^۳ (ویتال و همکاران، ۲۰۰۲) اشاره کرد.

چندین نوع ارزیابی‌های ناکارآمد به عنوان احتمال محوری یا اساسی، در رشد و تداوم وسواس تشخیص داده شده‌اند. سالکووسکیس (۱۹۸۵) مطرح کرد که ارزیابی‌های مسئولیت در OCD بالاتر است. نظریه‌های دیگر بر اغراق در ترس و تهدید (جونز^۴ و همکاران، ۱۹۹۸) یا یا نیاز به کنترل بیش از حد افکار (کلارک و پوردن^۵، ۱۹۹۳) تمرکز دارند.

از طرف دیگر نظریات مبتنی بر دیدگاه رفتاری، وسواس‌ها را ناشی از شرطی‌سازی‌ها می‌دانند و برای شکستن این چرخه شرطی‌سازی، از روش‌های مختلفی همچون روش‌های مواجهه‌سازی و جلوگیری از پاسخ (در درمان وسواس‌های عملی) و روش‌های توقف فکر (در درمان وسواس‌های فکری) بهره می‌گیرند.

1. cognitive-behavior therapy

2. Salkovskis

3. Whittal

4. jones

5. Clark& Purdon

ویتال و همکاران (۲۰۱۰a) معتقدند که در افراد وسوسی باورهایی وجود دارد که این باورها باعث ارزیابی غلط از افکار ناخواسته شده و فرد را دچار مشکل می‌سازد. این باورها عبارتند از: اهمیت بیش از حد قائل شدن به افکار، اشتغال ذهنی زیاد نسبت به کنترل افکار، بیش برآورده از تهدید، عدم تحمل بلا تکلیفی و کمال گرایی. براساس روش شناختی ویتال افراد مبتلا به وسوس فکری کمال گرایی بالایی دارند و تحمل ابهام و بلا تکلیفی برای آنان مشکل است. آنها سعی دارند با تغییر و یا کاهش از شدت این باورها و افکار، از شدت افکار وسوسی در افراد بکاهند.

ویتال و همکاران (۲۰۰۲) معتقدند درمان شناختی در بهبود عملکرد اجتماعی و افسردگی بیماران وسوس فکری، راهکار مؤثری است. کمال گرایی با اختلال وسوس فکری رابطه دارد. نظریه‌های مختلفی در مورد اختلال وسوس فکری به نقش افکار کمال گرایانه در این اختلال تأکید کرده‌اند. علاوه بر نظریات تئوریکی، یافته‌های کلینیکی نیز بر رابطه بین کمال گرایی و اختلال وسوسی صحه گذاشته‌اند. پژوهش‌های زیادی درباره ارتباط کمال گرایی و وسوسی انجام شده (برای مثال فراست و استکتی^۱، ۱۹۹۷، فراست و همکاران، ۱۹۹۰، فراست و همکاران، ۱۹۹۴، بخشی‌پور و همکاران، ۱۳۸۷، قهقرخی و همکاران، ۱۳۸۹) که همگی بر ارتباط کمال گرایی و وسوسی دلالت دارند. در یک پژوهش مشخص شد که کمال گرایی، نقش کلیدی و اساسی در بوجود آمدن اختلال وسوسی دارد (ژانت ۱۹۰۳؛ به نقل از خوش فطرت، ۱۳۸۹).

در مورد رابطه تحمل ابهام و اختلال وسوس نیز زاکمن و پینارد معتقدند که عدم تحمل ابهام در افراد وسوسی بالا می‌باشد و مشکلات تصمیم گیری در بیماران وسوسی به علت عدم تحمل ابهام آنهاست. آنها همیشه دوست دارند به علت کمال گرایی شان، به پاسخ درست دست یابند (زاکمن و پینارد ۱۹۹۷؛ به نقل از ابوالقاسمی، ۱۳۸۹).

1. Frost & Steketee

در روش توقف فکر فرد با چشمانی بسته در حالت آرمیدگی قرار گرفته و به هنگام بروز افکار و سواسی با بالا بردن انگشت خود به درمانگر اشاره داده و به دنبال آن درمانگر یک محرک آزاردهنده‌ای (مانند فریاد بس کن) ارائه خواهد کرد (زارعیان، ۱۳۸۸).

بارلتا^۱ (۲۰۰۶) با تلاش‌هایی که در زمینه توقف فکر بر روی وسواس‌های فکری انجام داده است، بیان می‌کند که تکنیک توقف فکر، درمان و راهکار بزرگی برای کنارآمدن یا پرداختن به مشکل افراد وسواسی است.

برتری مرتبط با هر کدام از این نظریه‌ها هنوز به طور کامل ثابت نشده است، اما روی هم رفته، برتری مدل‌های شناختی آن است که در آنها معنی کردن یا تفسیر کردن اتفاقات در افکار، هدف درمان است نه خود افکار مداخله‌کننده. این پژوهش در مورد بیمارانی انجام می‌شود که مبتلا به وسواس فکری در دو بعد کمال‌گرایی و عدم تحمل ابهام هستند.

با توجه به پیشینه تحقیقات و مطالعات درمانی بیماران مبتلا به وسواس فکری می‌توان گفت که درمان‌های شناختی و رفتاری در ایجاد، تداوم و درمان وسواس فکری مؤثر بوده و نسبت به دارو درمانی تأثیر بیشتری در بهبود این بیماری دارد و از آنجایی که در زمینه درمان شناختی ویتال و درمان رفتاری توقف فکر بیماران وسواسی مطالعات کمی صورت گرفته است، انجام تحقیق در این زمینه می‌تواند تفاوت‌های این دو روش را در درمان اختلال وسواس فکری مشخص ساخته و تلویحات درمانی مناسبی را به دنبال داشته باشد.

بنابراین مسأله اصلی در این پژوهش این است که کدام یک از روش‌های درمان شناختی ویتال و درمان رفتاری توقف فکر، در درمان کمال‌گرایی و عدم تحمل ابهام بیماران مبتلا به وسواس فکری، اثربخشی بیشتری دارد؟

روش پژوهش

طرح پژوهش حاضر از نوع طرح آزمایشی گسترش یافته با پیش آزمون-پس آزمون چند گروهی است. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه بیماران سرپایی مبتلا به وسوس فکری هستند که به مطبهای خصوصی و مراکز مشاوره شهرستان بوکان در سال ۱۳۸۹ مراجعه کرده و تشکیل پرونده داده‌اند که جمعیت آن بالغ بر ۲۰۰ نفر بوده است. از بین جمعیت فوق پس از انجام مصاحبه بالینی مبتنی بر علایم و نشانه‌های DSM-IV جهت تأیید تشخیص وسوس فکری بیماران، تعداد ۶۷ بیمار ملاک‌های ورود (سن بین ۲۰ تا ۴۰، موافقت جهت همکاری در پژوهش، عدم وجود وسوسی عملی و اختلالات روان‌شناختی همراه دیگر ذکر شده در محور یک DSM-IV(I) و عدم مصرف داروهای روان‌پزشکی در ماه منتهی به انجام پژوهش) را داشته که از بین آنها تعداد ۴۵ بیمار به صورت تصادفی ساده انتخاب شده و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایشی (گروه روش شناختی ویتال و گروه روش رفتاری توقف فکر) و یک گروه کنترل جایگزین شدند و سپس شرکت کنندگان در طرح به مقیاس‌های ییل براون، کمال‌گرایی و عدم تحمل ابهام پاسخ دادند (پیش آزمون) و سپس دو گروه آزمایشی (افراد هر گروه به صورت انفرادی) در معرض دو نوع مداخله آزمایشی (روش شناختی ویتال و روش رفتاری توقف فکر) قرار گرفته و در پایان مجدداً هر سه گروه به مقیاس‌های فوق پاسخ داده و نتایج مورد مقایسه قرار گرفتند.

ابزارهای گرد آوری اطلاعات در این پژوهش به شرح زیر می‌باشد:

۱- مقیاس کمال گرایی اهواز

این مقیاس یک مقیاس خودگزارشی ۲۷ ماده‌ای است که به وسیله تحلیل عوامل توسط نجاریان، عطاری و زرگر(۱۳۷۸)، به نقل از ابوالقاسمی و نریمانی، (۱۳۸۴) ساخته شده است. ماده‌های این مقیاس در مقیاس لیکرتی چهار گزینه‌ای (هر گزینه ۱، بندرت، گاهی اوقات، اغلب

اوقات) بوده که از ۱ تا ۴ نمره گذاری شده و حاصل جمع نمرات، میزان کمال‌گرایی فرد را نشان می‌دهد.

نجریان و همکاران(۱۳۷۸)، ضریب آلفای این آزمون را 0.90 و همچنین ضریب پایایی بازآزمایی با چهار هفته فاصله زمانی، 0.68 گزارش کرده‌اند. همچنین هورمزی نژاد (۱۳۷۹، به نقل از ابوالقاسمی و نریمانی، ۱۳۸۴) و وردی (۱۳۸۰، به نقل از ابوالقاسمی و نریمانی، ۱۳۸۴) ضرایب پایایی این آزمون را قابل قبول و رضایت بخش گزارش کرده‌اند.

۲- مقیاس تحمل ابهام (بلاتکلیفی)

آزمون بلاتکلیفی (فریستون^۱ و همکاران، ۱۹۹۴، به نقل از ابوالقاسمی و نریمانی، ۱۳۸۴) ^{۲۷} آیتم دارد که با یک مقیاس لیکرتی پنج درجه‌ای (هر گز، بندرت، گاهی اوقات، اغلب اوقات و همیشه) به آن پاسخ داده می‌شود و هر یک از گزینه‌ها به ترتیب $1, 2, 3, 4, 5$ نمره می‌گیرند. نوع فرانسوی این آزمون دارای همسانی درونی ($a=0.91$) و ضریب پایایی بازآزمایی با فاصله چهار هفته بسیار خوبی ($R=0.78$) دارد. ضرایب اعتبار و پایایی این آزمون معنی‌دار و رضایت بخش (بالای 0.70) گزارش شده است (فریستون و همکاران، ۱۹۹۴، به نقل از ابوالقاسمی و نریمانی، ۱۳۸۴).

۳- مقیاس وسوس فکری-عملی ییل-براؤن

این مقیاس که در ۱۹۸۶ توسط گودمن و همکاران طراحی شده، دارای 10 عبارت است که 5 عبارت برای ارزیابی افکار وسوسی و 5 عبارت برای ارزیابی اعمال جبری در نظر گرفته شده است. این آزمون، روی یک مقیاس پنج درجه‌ای لیکرتی از 0 تا 4 نمره گذاری می‌شود و شدت علایم؛ فراوانی علایم؛ مدت زمان علایم؛ میزان اضطراب بیمار و مداخله علایم در زندگی روزمره اش؛ و میزان مقاومت بیمار در برابر انجام این تشریفات را در دو بعد وسوس فکری و عملی مورد ارزیابی قرار می‌دهد. مدادهای مربوط اعتبار و پایایی این مقیاس را خیلی

خوب نشان داده‌اند. به عنوان مثال پژوهش راجرزی اصفهانی، متقی‌پور، کامکاری، ظهیرالدین، و جان بزرگی (۱۳۹۰) ثبات درونی این آزمون را ۹۵/۰ و اعتبار دونیمهم‌سازی و بازآزمایی آن را به ترتیب ۸۹/۰ و ۹۹/۰ گزارش کرده‌اند.

مراحل انجام جلسات درمانی در دو روش فوق الذکر که به صورت انفرادی برای هر یک از اعضای دو گروه آزمایشی (گروه روش شناختی ویتال و گروه روش رفتاری توقف فکر) در یکی از اتفاق‌های مراکز مشاوره و کلینیک‌های خصوصی توسط ۶ نفر از همکاران آموزش دیده کارشناسی ارشد رشته روان‌شناسی اجرا گردید، به اختصار به شرح زیر می‌باشد:

۱- مراحل انجام درمان شناختی ویتال (۹ جلسه)

جلسه اول: شامل مشخص کردن ماهیت مسئله، محتواهی وسوسه‌ها، انواع رفتارهای اجتنابی و ارزیابی.

جلسه دوم: شامل ارائه توضیحاتی درباره بیماری و منطق کار.

جلسه سوم: شامل برنامه‌ریزی و اجرای روش شناختی ویتال می‌باشد. بیمار را با لیستی از افکار مزاحمی که توسط دیگر افراد نرمال گزارش شده رویرو کرده و از بیمار خواسته می‌شود که یک فکر مزاحم را که پریشانی ناچیزی را تولید می‌کند مشخص کند (مثلاً اجبار به رانندگی در لبه پل). اگر تفکرات ناخواسته و ارزیابی‌های بی معنی تشخیص داده شدند، پایه‌ای را برای درمان‌های بعدی فراهم می‌آورند. رسیدن به مهارت در فرق گذاری بین افکار ناخواسته و ارزیابی، هدف این جلسه درمانی است. مثلاً از بیمار خواسته می‌شود که ۱۰ الی ۱۸ نمونه از موقعیت‌های ماشه چکان (راه‌انداز)، افکار مزاحم ناخواسته و ارزیابی‌های ناآشکار را در جلسه آینده مشخص نماید و لیستی از افکار و ارزیابی‌های خود را که با دیگران در میان گذاشته را فراهم کند. در این روش از شناسایی افکار مزاحم و اصلاح ارزیابی‌های منفی، افکار مداخله‌گر و احساس مسئولیت افزایی، به چالش طلبیدن احتمال آمیختگی فکر-عمل^۱ (ترکیب فکر عمل،

1. Thought- Action Fusion(TAF)

که کلیدی برای کاهش دادن عقاید بیش‌بها داده شده است)، منع تفکر، عدم مخفی کردن و سواس (مخصوصاً در میان گذاشت آن با اشخاصی که افکارش را از آنها مخفی می‌کند) و تشویق بیمار به اینکه افکار خود را بیشتر بیان کند تا اینکه آنها را طرد کند و شخصی معاشرتی شود.

جلسه چهارم تا هشتم: هر جلسه به سه قسمت تقسیم شد: قسمت اول شامل بررسی پیشرفت بیماری در طی هفته گذشته، مرور مطالب جلسه قبلی و چگونگی انجام تکالیف خانگی. قسمت دوم شامل اجرای درمان شناختی. و قسمت سوم شامل جمع‌بندی و خلاصه‌سازی مطالب جلسه، پاسخ دادن به سوالات بیمار و ارائه تکالیف خانگی.

جلسه نهم: شامل جمع‌بندی کلی و توضیحاتی درباره پیشگیری از عود بیماری.

۲- مراحل انجام تکنیک توقف فکر (۸ جلسه)

جلسه اول: مشخص کردن ماهیت مسئله، محتوای و سواس‌ها، انواع رفتارهای اجتنابی و ارزیابی.

جلسه دوم: ارائه توضیحاتی درباره بیماری و تبیین منطق کار.

جلسه سوم تا هفتم: این جلسات شامل برنامه‌ریزی و اجرای تکنیک توقف فکر بود. هر جلسه به سه قسمت تقسیم شد: قسمت اول شامل بررسی پیشرفت بیماری در طی هفته گذشته، مرور مطالب جلسه قبلی و چگونگی انجام تکالیف خانگی. قسمت دوم شامل اجرای تکنیک توقف فکر. و قسمت سوم شامل جمع‌بندی و خلاصه‌سازی مطالب جلسه، پاسخ دادن به سوالات بیمار و ارائه تکالیف خانگی.

جلسه هشتم: شامل جمع‌بندی کلی و توضیحاتی درباره پیشگیری از عود بیماری.

پس از اجرای کامل دو روش فوق در دو گروه آزمایشی، نمرات پیش آزمون گروه‌ها از نمرات پس آزمون آنها کم شده و سپس میانگین نمرات سه گروه با روش تحلیل واریانس چند متغیره یک طرفه و با استفاده از نرم افزار SPSS ویرایش ۱۶ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌های پژوهش

در جدول شماره ۱ اطلاعات جمعیت شناختی گروه‌ها ارائه شده است:

جدول ۱. ویژگی‌های جمعیت شناختی

گروه	جنسیت	وضعیت تأهل	تحصیلات	میانگین		سنی	مدت	بیماری (به سال)	سال	شناختی ویتال					
				زن	مرد					مجرد	متاهل	دانشگاهی	سیکل	دیپلم	بیسواند
شناختی ویتال				۶/۲	۲۹/۴	۵	۳	۶	۱	۷	۸	۵	۱۰		
رفتاری توقف				۵/۷	۳۰/۲	۲	۴	۷	۲	۶	۹	۶	۹		
فکر				۵/۹	۳۱/۷	۳	۴	۶	۲	۱۰	۵	۷	۸		
کنترل				۵/۱۰	۳۰/۴	۹	۱۱	۲۰	۵	۲۳	۲۲	۱۸	۲۷		
کل															

در جدول شماره ۲ میانگین و انحراف استاندارد نمرات گروه‌ها در وسواس، کمال گرایی و عدم تحمل ابهام ارائه شده است:

جدول ۲. میانگین و انحراف استاندارد تفاضل نمرات وسواس، کمال گرایی و عدم تحمل ابهام در سه گروه

متغیرها	روش شناختی ویتال					
	گروه کنترل	توقف فکر	انحراف استاندارد	میانگین	انحراف استاندارد	میانگین
وسواس	۰/۷۹	۰/۲۷	۲/۰۷	۷/۱۳	۲/۲۲	۹/۴
کمال گرایی	۳/۲۹	-۰/۳۳	۷/۱۲	۱۵/۶۰	۱۰/۴۴	۲۲/۳۳
عدم تحمل ابهام	۲/۵۲	-۰/۲۷	۷/۷۱	۲۳/۸۰	۹/۸۴	۲۹/۸۷

قبل از انجام آزمون تحلیل واریانس چند متغیره (مانووا)، نتایج آزمون لوین معنی دار نبود و فرض همگنی واریانس‌ها مورد تایید قرار گرفت و در جدول شماره ۳ نتایج آزمون تحلیل واریانس ارائه شده است:

جدول ۳. نتایج آزمون معناداری تحلیل واریانس چند متغیری در متغیرهای مورد مطالعه

نام آزمون	مقدار	f	df	فرضیه	خطا	p	مجدور اتا
اثر پیلایی	۰/۹۴۹	۱۱۵/۹۲۹	۶	۳۷	۰/۰۰۱	۰/۹۴۹	مدل
لامبدا ویلکز	۰/۰۵۱	۱۱۵/۹۲۹	۶	۳۷	۰/۰۰۱	۰/۹۴۹	
اثر هتلینگ	۱۸/۷۹۹	۱۱۵/۹۲۹	۶	۳۷	۰/۰۰۱	۰/۹۴۹	
بزرگترین ریشه خطای	۱۸/۷۹۹	۱۱۵/۹۲۹	۶	۳۷	۰/۰۰۱	۰/۹۴۹	گروه
اثر پیلایی	۱/۰۶۹	۷/۲۷۹	۶	۳۷	۰/۰۰۱	۰/۵۳۵	
لامبدا ویلکز	۰/۰۸۴	۷/۲۷۹	۶	۳۷	۰/۰۰۱	۰/۵۳۵	
اثر هتلینگ	۹/۱۰۳	۷/۲۷۹	۶	۳۷	۰/۰۰۱	۰/۵۳۵	
بزرگترین ریشه خطای	۸/۸۹۸	۷/۲۷۹	۶	۳۷	۰/۰۰۱	۰/۵۳۵	

همان‌طور که در جدول شماره ۳ ملاحظه می‌شود سطوح معنی‌داری همه آزمون‌ها قابلیت استفاده از تحلیل واریانس چند متغیری (مانووا) را مجاز می‌شمارند. این نتایج نشان می‌دهند بین سه گروه حداقل از نظر یکی از متغیرهای وابسته، تفاوت معنی‌دار وجود دارد.

جدول ۴. نتایج آزمون‌های اثرات بین آزمودنی تحلیل واریانس چند متغیری

متغیر وابسته	ss	df	Ms	f	p
وسواس کوتاه مدت	۶۷۸/۵۳۳	۲	۳۳۹/۲۶۷	۱۰۳/۰۵۶	۰/۰۰۱
کمال گرایی کوتاه مدت	۴۰۶۴/۹۳۳	۲	۲۰۳۲/۴۶۷	۳۵/۷۱۳	۰/۰۰۱
عدم تحمل ابهام کوتاه مدت	۷۶۲۰/۱۳۳	۲	۳۸۱۰/۰۶۷	۷۰/۲۷۶	۰/۰۰۱

همان طور که در قسمت «گروه» جدول شماره ۴ ملاحظه می‌شود، بین میانگین نمرات، تفاوت معنی‌داری بین سه گروه وجود دارد ($P < 0.001$). برای تعیین محل تفاوت بین گروه‌ها از آزمون تعقیبی توکی استفاده شد که نتایج آن در جدول شماره ۵ آمده است.

جدول ۵. نتایج آزمون تعقیبی توکی برای مقایسه دو به دوی میانگین گروه‌ها

متغیر	گروه‌ها	گروه توقف فکر	گروه کنترل
وسواس	۱- گروه شناختی	۲/۲۶۶۶۷*	۹/۱۳۳۳۳*
	۲- گروه توقف فکر	-	۶/۸۷*
	۳- گروه کنترل	-	-
کمال گرا	۱- گروه شناختی	۶/۷۳۳۳۳*	۲۲/۶۶۶۶۷*
	۲- گروه توقف فکر	-	۱۵/۹۳۳۳۳*
	۳- گروه کنترل	-	-
عدم تحمل ابهام	۱- گروه شناختی	۶/۱۰۶۶۶۷	۳۰/۱۳۳۳۳*
	۲- گروه توقف فکر	-	۲۴/۰۶۶۶۷*
	۳- گروه کنترل	-	-

$P < 0.05*$

نتایج آزمون تعقیبی توکی برای مقایسه میانگین دوبه‌دوی گروه‌ها نشان می‌دهد که در نمره وسواس تفاوت معناداری بین افراد گروه آزمایشی شناختی ویتال و رفتاری توقف فکر و گروه کنترل وجود دارد ($P < 0.05$). بدین معنی که وسواس در گروه آزمایشی توقف فکر بیشتر از افراد گروه آزمایشی روش شناختی ویتال و گروه کنترل وجود دارد و در گروه کنترل بیشتر از گروه توقف فکر است. همچنین مقایسه میانگین دوبه‌دوی گروه‌ها نشان می‌دهد که در نمره کمال گرایی، تفاوت معناداری بین افراد گروه آزمایشی روش شناختی ویتال و رفتاری توقف فکر و گروه کنترل وجود دارد ($P < 0.05$). بدین معنی که کمال گرایی در افراد گروه آزمایشی توقف فکر بیشتر از افراد گروه آزمایشی روش شناختی ویتال و گروه کنترل وجود دارد و در

گروه کنترل بیشتر از توقف فکر است. مقایسه میانگین دوبه‌دوى گروه‌ها در نمره عدم تحمل ابهام نشان می‌دهد که تفاوت معناداری بین افراد گروه آزمایشی روش شناختی ویتال و رفتاری توقف فکر وجود ندارد ولی با گروه کنترل تفاوت معنی داری دارد ($P < 0.05$). بدین معنی که عدم تحمل ابهام در افراد گروه کنترل بیشتر از افراد گروه آزمایشی روش شناختی ویتال است.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که هر دو روش شناختی ویتال و روش رفتاری توقف فکر در کاهش نمرات وسوسات فکری، کمال گرایی و عدم تحمل ابهام افراد مبتلا به وسوسات فکری مؤثر بوده ولی در این بین اثربخشی روش شناختی ویتال بهتر از توقف فکر بوده است. این نتیجه با یافته‌های پیشین همسو است. آبراموویتز^۱ (۱۹۹۷) در پژوهش خود برتری اندکی را در درمان‌های شناختی نسبت به مواجهه و جلوگیری از پاسخ گزارش کرده است. همچنین بارت، هیلی، فارل و مارچ^۲ (۲۰۰۴)، و ویتال و همکاران (ب ۲۰۱۰ و الف ۲۰۱۰) در پژوهش‌هایشان از برتری درمان‌های شناختی در درمان وسوسات فکری حمایت کرده‌اند. ویتال، توردرسون و مک لین^۳ (۲۰۰۵)، تفاوت معنی‌داری را در اثربخشی دو روش درمان شناختی رفتاری و درمان رویارویی و جلوگیری از پاسخ را در بیماران OCD به دست نیاوردن. بازالتا (۲۰۰۶)، توقف فکر را برای وسوسات فکری مؤثر می‌داند.

در تبیین این یافته‌ها می‌توان به عقیده بیماران در مورد افکار مزاحم که آن را بیش از خود افکار مورد هدف قرار می‌دهند، اشاره کرد. محتوای این افکار ناخواسته تصادفی نیست و منعکس کننده اهمیتی است که به معنای آنها داده می‌شود. اگر یک فکر به یک ارزشیابی شخصی منتهی شود، سبب پریشانی می‌شود و ممکن است همه چیز را فراموش کنند. بازسازی شناختی، ناراحتی همراه با وسوسات فکری را مورد هدف قرار می‌دهد. با اصلاح فرضیات

1. Abramowitz

2. Barret, Healy-Farrell, & March

3. Whittal, Thorderson, & MC lean

بیماران و طرحواره‌های خطر و مسئولیت پذیری در بازسازی شناختی به بیماران کمک می‌شود که بینند افکار و سواس آنها هیچ تهدیدی ایجاد نمی‌کند و به هیچ عملی منجر نمی‌شوند و همچنین کمک می‌کنند تا انگیزه درمان را ایجاد و حفظ کنند و با فشارهای زندگی که ممکن است علائم وسواسی را تشدید کنند، مقابله کنند. تئوری شناختی معتقد است که اختلال وسواسی نتیجه یک سری از واکنش‌های است که از افکار مزاحم عادی حاصل می‌شود. این تئوری تأکید می‌کند که افکار مزاحمی که توسط افراد سالم تجربه می‌شود، با افکار مزاحمی که توسط افراد مبتلا به اختلال وسواسی تجربه می‌شوند، با هم تفاوتی ندارند. فرق اساسی آنها در معنایی است که افراد وسواسی به افکار مزاحم خود می‌دهند این افراد به افکار مزاحم به عنوان نشانه‌ای برای رخداد یک آسیب و ضربه جدی برای خود و دیگران می‌نگرند و لذا خود را مسئول این آسیب و جلوگیری کردن از رخداد آن می‌دانند. همین باعث می‌شود که آنها اضطراب و احساس گناه را تجربه کنند و شروع به خنثی‌سازی افکار خود (با اعمال اجباری) پردازند.

از آنجایی که روش شناختی ویتال بیشتر به افکار و شناخت‌های غلط بیماران و اصلاح و تعدیل این افکار در آنها می‌پردازد و این امر در روش رفتاری توقف فکر انجام نمی‌شود، بنابراین بدیهی است که روش شناختی ویتال مستقیماً با به چالش کشیدن این افکار در کنترل و اصلاح افکار وسواسی و افکار کمال گرایی بیماران، مؤثرتر از روش توقف فکر باشد.

همچنین نتایج مربوط به اثربخشی روش شناختی ویتال در مقایسه با توقف فکر و گروه کنترل در میزان عدم تحمل ابهام بیماران وسواس فکری نشان داد که روش درمان شناختی ویتال و روش توقف فکر تفاوت معنی‌داری با هم ندارند. نتایج این پژوهش که رابطه اختلال وسواسی و عدم تحمل ابهام را نشان می‌دهد در بسیاری از تحقیقات پیشین به اثبات رسیده است.

فراست و شوز^۱ (۱۹۹۳) بلا تکلیفی را یکی از علائم غالب اختلال وسوسات و شخصیت وسوسی می‌دانند. فراست و همکاران (۱۹۹۴) در پژوهش‌های خود به این نتیجه رسیدند که برخی خصوصیات رفتاری شخصیت احتکاری با بلا تکلیفی، کمال‌گرایی و نشانه‌های وسوسی در بین دانشجویان دانشگاه رابطه دارد. کولز، فراست، همبرگر و رومی^۲ (۲۰۰۲) نتیجه گرفتند که افراد وسوسات تمایل به داشتن چیزهای کامل و قطعی دارند. فورنهم^۳ (۲۰۰۲) در مطالعه‌اش دریافت که عدم تحمل ابهام در افراد OCD بالا می‌باشد.

نتایج مربوط به اثربخشی روش شناختی ویتال در مقایسه با توقف فکر و گروه کنترل در میزان کمال‌گرایی بیماران مبتلا به وسوسات فکر نشان داد که افراد مبتلا به وسوسات فکری تفاوت معنی‌داری در کاهش نمرات کمال‌گرایی نشان دادند. در بسیاری از پژوهش‌های پیشین (فراست و همکاران، ۱۹۹۰، فراست و استکتی، ۱۹۹۷، فراست و همکاران، ۱۹۹۴، لادوس و همکاران، ۱۹۹۸، بخشی پور و همکاران، ۱۳۸۷) رابطه کمال‌گرایی و وسوسات فکری به اثبات رسیده و همبستگی معناداری بین کمال‌گرایی و وسوسات فکری به دست آمده است و این پژوهش‌ها به نقش کلیدی و اساسی کمال‌گرایی در به وجود آوردن اختلال وسوساتی اجباری اشاره کرده‌اند. این افراد در پژوهش‌های خود به کاهش کمال‌گرایی به دنبال درمان‌های شناختی اشاره کرده‌اند.

البته در پژوهش چک، ویتال و اوبل^۴ (۲۰۰۷) که رابطه بین کمال‌گرایی و پیامد درمان را در افراد OCD آزمایش کردند، سطوح کمال‌گرایی در جریان درمان، بدون توجه به نوع درمان دریافت شده تغییری نشان نداده بود.

در تبیین این یافته‌ها می‌توان گفت که در افراد کمال‌گرا، گرایش به تعمیم افراطی شکست‌ها و پیامدهای منفی، ارزیابی سخت‌گیرانه از خود و نیاز شدید به موفقیت و کامل بودن

1. Shows

2. Cols, Frost, Heimberg& Rheaume

3. Furnham

4. Chik, Whittal, & O neill

و اندیشه همه یا هیچ وجود دارد که همگی می‌توانند به دنبال درمان‌های شناختی کاهش پیدا کنند چرا که این افکار نادرست و افراطی در درمان‌های شناختی به چالش کشیده می‌شوند. با توجه به یافته‌های پژوهش حاضر مبنی بر اثربخشی روش درمان شناختی ویتال در کاهش افکار وسوسی، افکار کمال گرایی و عدم تحمل ابهام بیماران وسوسی پیشنهاد می‌شود درمانگران، متخصصان بالینی و مشاوران از این روش درمانی در جریان درمان بیماران مبتلا به وسوس فکری بهره گیری نمایند. از محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به بیسادی و یا کم سوادی تعدادی از بیماران ذکر کرد.

منابع فارسی

- ابولقاسمی، عباس؛ نریمانی، محمد. (۱۳۸۴). آزمون‌های روان‌شناسی. انتشارات باغ رضوان. چاپ اول.
- ابولقاسمی، عباس. (۱۳۸۹). روان‌شناسی کمال گرایی. تهران: انتشارات گل پونه.
- انجمن روان‌پزشکی آمریکا. (۱۳۸۴). متن تعجیلی نظر شده راهنمای تشخیص و آماری اختلال‌های روانی، ترجمه محمدرضا نیکخوا و هاما یاک آوادیس یانس. تهران: سخن (تاریخ انتشار به زبان اصلی، ۲۰۰۰).
- بخشی‌پور، عباس؛ فخاری، علی؛ ایمانی، مهدی؛ قلی زاده، حسین. (۱۳۸۷). مقایسه نگرش‌های مذهبی و کمال‌گرایی در مبتلایان به اختلال وسوس فکری عملی و افراد بمنجارت، فصلنامه روان‌شناسی دانشگاه تبریز، سال سوم، شماره ۱۰، ص ۸۵-۱۰۲.
- خوش فطرت، اصغر. (۱۳۸۹). مقایسه کمال و ابعاد آن در اختلالات افسردگی اساسی، وسوسی-اجباری و اضطراب منتشر و افراد بمنجارت. پایان نامه کارشناسی ارشد.
- راجرزی اصفهانی، سپیده؛ متقی پور، یاسمون؛ کامکاری، کامبیز؛ ظهیر الدین، علی رضا؛ و جان بزرگی، مسعود. (۱۳۹۰). پایابی و روایی نسخه فارسی مقیاس وسوسی-اجباری بیل-براون. مجله روان‌پزشکی و روان‌شناسی بالینی ایران. سال ۱۷، ش ۴، صص ۲۹۷-۳۰۳.

زارعیان، رقیه. (۱۳۸۸). مقایسه اثربخشی دو روش درمان رفتاری (رویارویی و جلوگیری از پاسخ) و دارودرمانی در بیماران مبتلا به اختلال وسواس فکری عملی، پایان نامه کارشناسی ارشد.

قهفرخی، کیانپور؛ مروج، فاطمه؛ علی مدد، فائزه؛ زندیان، زهراء. (۱۳۸۹). بررسی رابطه کمال گرایی و مسئولیت پذیری با اختلال وسواس فکری عملی در پزشکان ساکن اهواز. ماهنامه علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، دوره ۹۰، شماره ۳، صص ۲۶۲-۲۵۵.

گریسون، جاتاتان؛ فوآ، ادناء، ب و استکتی، گیل. (۱۳۸۲). وسواس. ترجمه امیر هوشنگ مهریار، چاپ دوم، تهران: انتشارات رشد.

منابع لاتین

- Abramowitz, J. S.(1997). *Effectiveness of psychological and pharmacological treatment for obsessive-compulsive disorder: A quantitative review*. Journal of consulting and clinical psychology, 65,44-52.
- Barletta,J. (2006). *Thought Stopping RX. Prescription to keep Thinking on Track.MAPS clinical psychologist Po Box 1440*. Stafford 4053.
- Barret, P;Healy-Farrell, L; March, S. (2004). Cognitive-Behavior family treatment of childhood obsessive-compulsive disorder: A controlled trial. *J Am Acad child A adolesc psychiatry*, 43, 46-62.
- Chik,H. M; Whittal, M. L; O neill, M. L (2007). *Perfectionism and Treatment Outcom in Obsessive – Compulsiv Disorder*. Department of psychiatry university of British Columbia and UBC Hisoital. Vanciuver BC, Canada.
- Clark, D. A., & Purdon, C. (1993) . *New perspectives for a cognitive-theory of obsessions*. *Australian Psychologist*, 28, 161–167.
- Cols, M; Frost,R; Heimberg,R. & Rheaume, J (2002). Not just right experiences: perfectionism, obsessive-compulsive features and general psychopathology. *Behavior Research and Therapy*, 681-700
- Frost, R.O; Marten, P.A; Lahart, C. Q; Rosenblate, R (1990). The dimensions of perfectionism. *Cognitive therapy and research*, 14, 449-468 .
- Frost, R; Steketee, G; Cohn, L & Griess, K. E(1994). Personality traits in sub clinical and nonobsessive-compulssive volunteers and their parents. *Behavior Research and therapy*. 32, 47-56.
- Frost & Shows (1993). The nature and measurement of compulsiveness. *Behavior Research and Therapy* 26, pp. 275-277 .
- Frost, R. O., & Steketee, G. (2002). *Cognitive approaches to obsessions and compulsions: Theory, assessment, and treatment*. Oxford, UK: Elsevier.

- Furnham, A(2002). *A content, correlationl and factor analytic study of four tolerance of ambiguity questionnaires.*
- Jones, M. K;& Menzies, R. G. (1998). *Role of perceived danger in the mediation of obsessive-compulsive washing.* Depression and Anxiety,8, 121–125.
- Ladouceur, R; Blais, F; Freeston, M. H; & Dugas, M. J (1998).Problem solving andproblem orientation in generalized anxiety disorder. *Journal of Anxiety Disorders,12*, 139–152.
- Salkovskis, P. M. (1985). Obsessional-compulsive problems: A cognitivebehavioural analysis. *Behaviour Research and Therapy, 23*, 571–583.
- Salkovskis, P. M. (1998). *Psychological approaches to the understanding of obsessional*
- Wells, A. & Davies, M.I. (1994).*The thought control questionnaire:A measure of individual differences in the control of unwanted thoughts.Behav Res Ther 1994;32,8:871-8.*
- Whittal,M.L; Thorderson,D.S; & MC lean,P.D(2005) .Treatment of obsessive-compulsive disorder:cognitive behavior therapy,exposure and response prevention. *Behavior Research and Therapy,43,1559-1570.*
- Whittal,M.L; Rachman,S. &Mclean,P.D.(2002) .Psychosocial treatment for OCD:combining cognitive and behavioral treatments In G, Simos(ed.*cognitive behavior Therapy;a guide for the practicing clinician.*(first ed .pp.125-149)Hove:Brunner.Routledge.
- Whittal,M.L; Robichaud,M. & Woody,S.R. (2010 a).Cognitive Treatment of Obsessions: Enhancing Dissemination. *Cognitive And Behavioral Practice.* 17,1–8.
- Whittal,M.L; Woody,S.R; Mc lean,P.D; Rachman,S.J; &Robichaud,M.(2010 b).Treatment of obsessions: A randomized controlled trial. *Behaviour Reserch And Therapy.* 48,295-303.